

«مردم‌سالاری» بررسی می کند

داشته‌های اصولگرایان در انتخابات ۹۶

۹۶ تضمین کند. در چند ماه گذشته اسامی‌مختلفی مطرح و روی هر کدام بحث‌های زیادی هم ارائه شده است. هر روز هم که می‌گذرد دایره گزینه‌ها تنگ‌تر شده و چند اس‌سم، پرت‌رنگ‌تر می‌شوند.

افرادی چون «محمدباقر قالیباف، سعید جلیلی، سید ابراهیم

صفحهٔ ۳

جدیدترین پهباد رزمی نیروی هوا فضای سپاه رونمایی شد

صفحهٔ ۲

وزیر دفاع:

تسلیم، جایی در نظام جمهوری اسلامی ندارد

صفحهٔ ۱۵

رضا عطاران:

مردم کار طنز را بیشتر دوست دارند

صفحهٔ ۱۱

سرمقاله

بین تفاوت راه از کجاست تا به کجا؟

منصور فرزامی

آیا گذشته چراغ راه آینده نیست؟ اگر هست پس باید برسید چه به صلاح ایران و انقلاب و نظام است و چه تفکری ما را به مطلوب می‌رساند؟ اگر چند صدم آن معرفت و بصیرتی که فسلان را از حضور مجدد نپی کرد در راهبرد کسانی که جز به طیف، جناح و تفکر خود فکر نمی‌کنند، می بود، ما آن همه معضل نداشتیم. گروهی که از واژه بصیرت، بتی ساخت‌اند و در طوافش می‌گردند و بر سر قبری گریه می‌کنند که مرده‌ای در آن نیست که اگر می‌بود و به آن هشت سال با چشم بی‌تعصب و واقع بین می‌نگریستند، پی می‌بردند که آن «پهی» به استناد واقعیت‌های موجود و قضایوتی بر مبنای شناخت کامل بوده است. حیرت آور است که گروهی می‌خواهند آن هزینه‌های سنگین. آن حرمت شکنی‌های بی‌مرز، آن تقدس شکنی‌های شرم آور و ابرویزنده ده، دوباره تکرار شود. آیا از زیر آوار آن تخریب‌های حیثیتی بیرون آمدنایم که دوباره بخواهیم آن زخم‌های ناسور خراشیده شود؟ آیا از هزینه سنگینی که بر این جامعه تحمیل شد و بر کف خیابان و کهریزک نشان بندنای گذاشت، عبور کرده‌ایم که از عبرت غافل شویم؟ مدعیان رجعت چه در سر دارند؟ روزگاری آن اندیشمند انقلابی با درد و حسرت می‌گفت: رنج من این نیست که عوام، تحلیل عامیانه دارند، درد من این است که خواص هم تحلیلشان عامیانه است! آیا این مضمون در این زمان، مصداق پیدا نکرده است؟ به سفرها و نطق‌ها و ادعاهای نگاه کنید که چگونه آن عبارت نغز عینیت پیدا کرده است.

در گذشته‌ها از این قلم انشائاتی رفت به این که زمان شتابنده‌تر از آن است که حتی به قصد رجعت به عقب نیم نگاهي بکند و از قول آن حکیم باستان یونان نوشتیم که هیچ کس نمی‌تواند در آب رودخانه‌ای، دو بار پای خود را فرو ببرد. بنابراین، تفکر به بازگشت به دوران گذشته؛ یعنی، نفي پویایی، یعنی ایستایی، یعنی جمود و رکود؛ یعنی جامعه‌ای که نمی‌خواهد فرزند زمان خود باشد.
تجارب آن آزمون و خطای بسیار و مکرر به ما باید آموخته باشند که از یک سوراخ دوبار گزیده نشوییم. بدیهی است که هر تفکری و صاحب مسند و مقامی چه انتخابی و چه انتصابی، تاریخ مصرفی دارد. شخصیت‌های از قدرت کنار رفته می‌توانند محبوب باشند، می‌توانند راه را نشان دهندد و تهییج کنند، اما نباید به قدرت برگردند. به صلاح خودشان هم نیست سازندگان عمارت، خوب یا بد، فقط باید در خاطر‌ها در تاریخ بمانند تا دآوری شوند. این رویه منطقی را می‌توانیم از دنیا، از «ماندلا»، از «ماها تیرمحمد»، از «بلخ والسلا» و… یاد بگیریم. هیچ عیبی هم ندارد که در قانون اساسی خود هم بیابوریم که هر کس فقط دو دوره می‌تواند، بر مسئولیت ریاست جمهوری، قیام کند. دوره را هم چهار سال گذاشت‌اند که اگر بر وفق مراد و صلاح کشور نبود، مخص شود. دنیا که مدعی «حب مقام» نیست، به راحتی این سنت و این هنجار را پذیرفته است. به عنوان نمونه، انگلستان اگر چه سرمشق ما نیست، اما می‌توان از نحوه زمام داری و عملکردش، تجربه و درس آموخت. «کامرون» نخست وزیر، در مقابل افکار عمومی که نمی‌خواست کشورش عضو اتحادیه اروپا بماند، خوش و خرم و بی‌تعلق خاطری، بساطش را جمع کرد و کرسی صدارتش را به «ترزامی» سپرد. همسالان نگارنده به خاطر دارند که «نژرال دوگل» با آن همه بزرگی، با آن همه نام و آوازه، چون آرای عمومی، با راهبردهایش، موافقت نکرد. عطای حکومت را به لغایش بخشید.

همیشه و در همه وقت، اغتنام فرصت همراه با تعقل، شرط عقل و از ملزومات کشورداری است. رهبری معظم به همان دلیلی که از رئیس دولت پیشین حمایت می‌کرد، اکنون «پهی» می‌نماید. نکته‌ای مهم و سرنوشت ساز که حاکی از درک شرایط و شناخت ضرورت‌ها است. نگارنده که به استناد همه مقالات در تصدی دولت‌ت مهم و دهم، بر عملکرد غیرعالمانه یا آن همه دلارهای نفتی که همه با بی‌برنامگی و تفکر قرون وسطایی به «هبا» رفت و دود هوا شد، نمی‌خواهد چیزی بر آنها، بیفزاید و…

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

«ذی حجه و غدیر خم»(۱۴)

سیدرضا اکرمی

۱) به مناسبت عید سعید غدیرخم، سفری به «بوشهر» داشتم و در مسجد جامع آن عرابضی بدین گونه یادآور شدم. براساس آیات قرآن و احادیث اهل‌بیت علیهم‌السلام و نیز سیره عالمان و راویان و شاعران و نویسندگان عیدی به کمال و تمام، عمق و عرف، ارزش و ارزش‌مداری، چون عید غدیر نداریم و موظفیم آن را با تمام وجود گرامی بداریم. بدین جهت دستورات بلند و والا برای آن توصیه نموده‌اند و فرموده‌اند در آن روز عزیز، غسل جسم و روح داشته باشیم و تبسم و خوشروئی را نشان دهیم، زیارت امام علی‌علیه‌السلام چون امین الله را از نزدیک و دور بخوانیم و ذکر «الحمدلله الذی جعلنا من المتمسکین لولایه امیرالمومنین والائمة علیهم السلام» بر زبان آوریم و عقد اخوت و برادری بخوانیم. و به زیارت قبور برویم و صله رحم بنمائیم و انفاق و احسان داشته باشیم و روزه بگیریم و چندین کار دیگر، یکی از مبلغان برجسته می‌گفت، در هیچ عیدی چون عیدغدیر این همه گرامیداشت نداریم.

۲) در روز عید غدیر سوره «مائده» را به تمام و کمال بخوانیم و درباره متن و محتوای آن دقت بایسته و شایسته بنمائیم که با عنوان «ایها الذین آمنوا» شروع می‌شود و بازنده بار این عنوان بی‌گرفته می‌شود که در کمتر سوره هم وزن وی، این شعاع دنبال می‌گردد، در این سوره عنوان «فوا بالعقود» اعلام می‌گردد که همه عهدها و بیعت‌ها و تعهدات و قراردادهای باید ضمانت اجرایی ایمان داشته باشند، خداوند با ظرافت، احکام و اخلاق و اعتقاد، را در کنار یکدیگر قرارداده و در قالب یک منشور آن را با زگو می‌نماید.

۳) در سخن خود گفتیم، عنوان «یاعلی» که «ذکر علی عیاده» است با عنوان «یایاعلی» که در روایت آمده «نا و علی ایواذه الامه» رسول اکرم فرمود «من ولی و علی» پدر این امت می‌باشیم با عنوان «یا علی» عصیمه سازیم و در اخلاق و رفتار و گفتار خود را «علی‌گونه» سازیم و در قرآن کریم واژه «مع» را داریم، می‌توان علوی شد، می‌توان «فاطمی» شد و می‌توان «حسینی» و زینبی» شد همانگونه که می‌توان «خدایی» شد، فرمود «عیدی اطعنی حتی! جعلک مثلی» بندهام مرا اطاعت کن تا خداگونه شوی. همه ما ادعا می‌کنیم شیعه و پیرو امام علی‌علیه‌السلام هستیم، ولی از کارنامه حضرت در شجاعت و عدالت و عبادت و فداکاری و وفاداری و امانت و ایثار و ظلم‌ستیزی و حمایت از مظلوم، علامت و نشانه‌ای نداریم. باید سختی و شباهت و زمامدار بایسته و شایسته را از کتاب الله جدا کرد. در قرآن مجید چندین بار واژه «سوه» که «سوء» یا «سوءه» معصوم وی «سوه» می‌باشند، باید حضور و غیبت امام عصر ارواحنه فده را ببذیریم و ولایت فقیه را پذیرا گردیم که شرع است و قانون، مشروع است و مقبول، مدون است و منتخب با رای مردم و تاکنون «۳۸ سال» در صحنه‌های گوناگون جواب داده است و حلال مشکلات بوده است، که اصولگرا و اصلاح‌طلب و مستقل اصل ولایت را قبول کردند و امام خمینی فرمود، پشتیبان ولایت‌فقیه باشید تا به انقلاب آسیبی وارد نیاید.

یادداشت

اتمام مرد ناتمام

اشکان بنکدار جهرمی

در یکی دو هفته گذشته اخباری از سوی دو رسانه اصولگرا و حامیان سابق احمدی‌نژاد یعنی خبرگزاری فارس و روزنامه کیهان مطرح شد، مبنی بر این‌س که محمود احمدی‌نژاد به ملاقات رهبر معظم انقلاب رفته و نظر ایشان را در خصوص نامزدی خود در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۶ جویا شده است؛ موضوعی که با مخالفت معظم له مواجه شده و حتی فراتر از آن، ایشان توصیه کرده اند که سفرهای استانی رئیس دولت‌های نهم علاوه بر این که نشان دهنده روحیه خودرآیی ایشان است، نشان می‌دهد که وی و اطرافیان وفادارش از این که رهبری را به اعلام موضع صریح بخوانند و از سوی ایشان هزینه کنند ندارند. حتی اکنون نیز

در نامه پاسخ ایشان به سخنان مقام معظم رهبری می‌توان بوی گلایه را احساس نمود؛ آن جا که احمدی‌نژاد می‌گوید که در جلسه ۹ شهریور اعلام انصراف نمود. گویی احمدی‌نژاد گلایه می‌کند که علیرغم انصراف چرا این مسأله آشکارا مطرح شده است. آقای احمدی‌نژاد البته پاسخ نمی‌دهد که چگونه توصیه رهبری را در ۹ شهریور پذیرفته ولسی در جواب حلقه نزدیکانش که دائم بر طبل تکذیب می‌کوبیدند پاسخی نمی‌داد. وی در حالی این‌س گلایه را مطرح می‌کند که وفادارانش به نوعی خواستار موضعگیری رسمی‌و صریح مقام معظم رهبری بودند و سخنان غیر مستقیم از ایشان را حجت نمی‌دانستند.

واقعاً به نظر نمی‌رسد که احمدی‌نژاد بدون این‌س اعلام موضع شفاف حاضر به عقب‌نشینی می‌گشت. مطمئناً چربانی‌س که بارها سعی در حذف رقیب به اتهام مخالفت با دستورات مقام معظم رهبری نموده است اکنون قولاً و عملاً، در عین این‌س که از نظر معظم له مطلع بود دست به تکذیب می‌زد و به نظر نمی‌رسید که قصد تبعیت و در نتیجه انصراف از مبارزه زود هنگام انتخاباتی داشته باشد.

علاوه بر سابقه خودرآیی، محمود احمدی‌نژاد عامل دو قطبی کردن جامعه و ایجاد تنش‌های بسیاری در ایران بود. وضعیت بحرانی معیشت مردم در سال‌های انتهایی ریاست وی نشان داد که او علیرغم آن چه در لفاظی‌های خود بیان هنگامی‌از مواضع خود در برابر رهبری عقب‌نشینی می‌کند که معظم‌له آشکارا موضع خود را در برابر مردم بیان دارد. چالش‌های پیشین نشان داده که احمدی‌نژاد در مورد خواسته‌های خود به شدت مصمم است.

بحران انتخاب رحیم مشایبی و کنار گذاشتن وزیر اطلاعات سابق، مصلحیان، خانه نشینی ۱۱ روزه او که تعبیر به قهر شده است مواردی از سرسختیهای احمدی‌نژاد در برابر دستورات واضح

مردم‌سالاری

یکشنبه ۱۱ مهر ۱۳۹۵ - ۳۰ ذیحجه ۱۴۳۷ - ۲۲ اکتبر ۲۰۱۶ - سال پانزدهم - شماره ۴۱۴۹ - صفحه ۱۰۰۰ اتومان

وزارت امور خارجه آمریکا تایید کرد

لغو تحریم بانک سپه دستاورد تازه برجام

صفحهٔ ۱۵

آمریکا در سوریه احساس سرخوردگی می‌کند

تشدید تنش واشنگتن با مسکو درباره دمشق

گروه بین الملل: سوریه همچنان در آتش جنگ می‌سوزد اما آمریکا بعد از ۶ سال هنوز به دنبال برکناری رئیس جمهوری سوریه است.در حالی که مردم سوریه نشان داده اند در کنار اسد هستند و مشکل اصلی سوریه را گروه‌های تروریستی و معارضین می‌دانند. یک نوار صوتی روزجمعه از سخنان «جان کری»، وزیر امور خارجه آمریکا به بیرون درز کرده است؛ در این نوار کری از اینکه تلاش‌های سیاسی وی برای پایان دادن به جنگ سوریه با پشتیبانی نیروی نظامی‌آمریکا روبرو نشده ابراز ناامیدی و دلسردی کرده است.

به گزارش رویترز، در این نوار صوتی ضبط شده که توسط نیویورک تایمز انتشار یافت ، صدای کری هنگام ابراز تاسف از اینکه درخواست وی برای اقدام علیه دولت بشار اسد گوش شنوایی نداشت، دردیدار هفته گذشته با گروهی از غیرنظامیان سوری درنیویورک شنیده می‌شود…

صفحهٔ ۱۴

شکایت یازده سپتامبری از رژیم سعودی

صفحهٔ ۱۴

خوزستان رنگ خاک به خود گرفت

صفحهٔ ۶

چاپول بیت‌المال گستاخ بودند.

رفقار احمدی‌نژاد نشان از فردی داشت که به جای سیاست ورزی با نمایش‌های عامه پسند سیاسی، روزمرگی را پیشه کرده بود. وی اما کارهایی می‌کرد و حرف‌هایی می‌زد که هیچ رئیس جمهور دیگری جرأت انجام آن را نداشته و شاید پس از این هم جسارت بر آن نداشته باشند. وی با تکیه بر توهم محبوبیت خویش که می‌پنداشت به سبب یارانه در میان مردم کم درآمد- که اکثریت هستند- ریشه دوانده بی محابا به همه ارکان نظام می‌تاخت. احمدی‌نژاد شاید اعجوبه‌ای تکرار نشدنی باشد.

ناگفته نماند که هم اکنون نیز گرچه نمی‌توان شانس پیروزی برای احمدی‌نژاد در مقابل روحانی قائل شد ولی وی می‌توانست جدی ترین رقیب رئیس جمهور فعلی در سال ۹۶ باشد. شاید به همین سبب است که اخبار مربوط به کاندیداتوری ایشان این قدر با اهمیت تلقی شد و در رسانه‌ها به سرعت انتشار یافت. احمدی‌نژاد می‌توانست با تکیه بر وعده‌های یارانه‌ای و تزریق نقدینگی مجازی عده ای از اقشار کم درآمد را به رای دادن ترغیب نماید ولی قطع به یقین سابقه تاریک‌س وی در اقتصاد سالهای اخیر، مانع از گردآوری رأی اکثریت جامعه ایران می‌شد.

حضور احمدی‌نژاد همچنین می‌توانست پیامدهایی قابل پیش بینی نیز داشته باشد. گفتار و رفتار وی نشان می‌دهد که هیچ تغییری در احمدی‌نژاد صورت نگرفته. وی همچنان پتانسیل دو قطبی کردن جامعه را دارد و می‌توانست در صورت حضور لطمه ای به وحدت قوه حاکمه بزند. علاوه بر تبعات منفی و مستقیم حضور وی در کمپین انتخابات ریاست‌جمهوری، عدم موفقیت وی نیز می‌توانست بهانه ای باشد برای آنان که انتخابات سال ۸۸ را خالی از برخی اشکالات نمی‌دانستند. پس تنها کسی که هم موفقیتش و هم عدم موفقیتش می‌توانست به چالش‌های سیاسی سالهای اخیر به صورت گسترده دامن بزند احمدی‌نژاد بود. شاید به همین سبب نیز بود که گفته می‌شود ۱۰ نفر از ۱۲ نفر شورای نگهبان از مردم آکنون به رای منفی خود در مورد ایشان اذعان کرده بودند.

با سخنان مقام معظم رهبری، احمدی‌نژاد شاید به این باور برسد که سه سال و اندی است که از دقیقه ۹۰ حضور سیاسی وی در عرصه ایران گذشته است و یا شاید هم در آرایش جدید، دوستان خود را راهی شورای تهران کند تا اگر امکان سکنداری کشور را از دست می‌دهد ولی لاقلاً امید به تصاحب صندلی شهردار پایتخت را در دلس زنده نگه دارد!